

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

Cilt/Volume : 47
Yıl/Year : 47

Sayı/Issue : 2

Nisan/April 2021
Sıra Sayı/Serial : 168

ISSN 1300-0209

Üç ayda bir yayımlanan hakemli bir dergidir.

This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.

www.yargitaydergisi.gov.tr

Yargıtay Dergisi
TÜBİTAK ULAKBİM Hukuk Veri Tabanında
2017 yılından itibaren dizinlenmektedir.

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

Mehmet AKARCA
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Hikmet KANIK
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Ahmet YENER
Yargıtay 10. Hukuk Dairesi Üyesi

İlhan KARA
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Mahmut COŞKUN
Yargıtay 15. Hukuk Dairesi Üyesi

Fatih AKDOĞAN
Yargıtay Ceza Genel Kurulu Üyesi

Editör
Editor

Firuze BIYIK
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin DAMAR

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.
For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri
Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü (Yargıtay Ek-1 Binası) Vekâletler Cad. No: 3
06658-Bakanlıklar/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 419 34 17

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

Abonelik Subscription

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesindeki
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 – 416 11 38) arayınız.

Hiçbir yerde **temsalcimiz yoktur**. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2021

**Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı
izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle
kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.**

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in
a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior
expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin

bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğesinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınmış doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örneği: Yılmaz, s.20.

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayımlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forgets/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the

other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz, p.20.

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be

owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Prof. Dr. Erdem BÜYÜKSAĞIŞ
Sinem ÖZYİĞİT
Selin MİRKELAM FALAY
İlay Ezgi BULDAĞ
Mustafa Said OKUR

Dijital Varlıkların Miras Yoluyla İntikali
Inheritance Of Digital Assets..... 337-408

Prof. Dr. Mustafa Serdar ÖZBEK

İptal Edilen Yabancı Hakem Kararlarının Tenfizi
Enforcement Of Annulled Foreign Arbitral Awards 409-450

Dr. Ahmet Cahit İYİLİKLİ
Av. Feyza İYİLİKLİ

Mirasın Reddi ve Reddin İptali
Denial Of Inheritance and Annulment Of Denial 451-540

Dr. Öğr. Üyesi Murat Can ATAKAN

Kıymetli Evrak Hukuku'nda Yeni Bir Öneri: Elektronik Çek.
Alman Elektronik Kıymetli Evrak Kanunu Tasarısı (Ewpg-E)
Işığında Bir İnceleme
*A New Proposal In Negotiable Instruments Law: Electronic
Check. An Analysis In The Light Of German Negotiable
Instruments Draft Law*..... 541-580

İÇİNDEKİLER CONTENTS

Mesude ALTUNEL

Hayvan Bulunduranın Sorumluluğu

Responsibility Of Animal Keeper 581-596

Hakan KOÇAK

İlaçlarda Test Verilerinin Korunması ve Veri İmtiyazı

Test Data Protection and Data Exclusivity In Pharmaceuticals 597-642

HAKEMSİZ MAKALELER ARTICLES

Süleyman SAPANOĞLU

Milli Park Alanlarının Özel Mülkiyet Şeklinde Kazanılıp
Kazanılmayacağıın Yargı Kararları Işığında Değerlendirilmesi

*The Evaluation Of Which National Park Areas Will Be
Acquired As Private Ownership In The Light Of Judicial
Decisions* 643-678

Ufuk ÜNLÜ

Türk Ticaret Kanunu Kapsamında Sermaye Şirketlerinin
Birleşmesi

*Merger Of Capital Companies Under The Turkish Commercial
Code* 679-704

İÇİNDEKİLER CONTENTS

Halil ÖZDEMİR

Türk Mevzuatında Meslek Hastalığı Kavramı ve Tespiti Davaları
*The Concept Of Occupational Disease and Its Declaratory
Lawsuit In Turkish Legislation.....* 705-776

Gülseda ARSLAN GAGA

İhtiyati Haczin Kesin Hacze İştiraki
Provisional Attachment Participating In Final Lien..... 777-787

Abdulhalik YILDIZ

Tek Taraflı Israrlı Takip İle İlgili Ceza Hukuku Kapsamında
Yeniden Düzenleme Yapılmasının Gerekliği
*The Requirement Of Re-Regulation Of Stalking Within The
Scope Of Criminal Law.....* 789-812

DİJİTAL VARLIKLARIN MİRAS YOLUYLA İNTİKALI

INHERITANCE OF DIGITAL ASSETS

Prof. Dr. Erdem BÜYÜKSAĞIŞ*
Sinem ÖZYİĞİT**
Selin MİRKELAM FALAY***
İlay Ezgi BULDAĞ****
Mustafa Said OKUR*****

ÖZ

Kripto paraların, e-kitapların, alan adlarının, sosyal medya hesaplarının, dijital ortamda yer alan fotoğrafların, videoların, yazıların artık hayatımızın bir parçası haline geldiğini söylemek abartılı olmaz. Ancak dijital ortamdaki bu varlıkların ölüm sonrası akıbetlerinin ne olacağı, mirasçılara intikal edip etmeyeceği hususlarında Türk hukukunda açık bir düzenlemeye yer verilmemiştir. Sorunun farklı boyutlarını gösterebilmek ve mahkemelerin yararlanabileceği ilkeleri, ölçütleri, kaynakları

Makalenin Geliş Tarihi : 29/01/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 29/04/2021

- * Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyesi.
e-mail: erdembs@yahoo.com / erdem.buyuksagis@yeditepe.edu.tr
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0763-6699>
- ** Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi lisansüstü bursiyer.
e-mail: sinemozyigit@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4907-0467>
- *** Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim görevlisi.
e-mail: selin.mirkelam@yeditepe.edu.tr
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6242-4728>
- **** Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi araştırma görevlisi.
e-mail: ilayezgibuldag@hotmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4573-6612>
- ***** Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi yüksek lisans öğrencisi.
e-mail: saitokur16@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4018-0352>

ortaya koyabilmek amacıyla, çalışmamızda konu birçok açıdan ele alınarak incelenmiştir. İlk aşamada kişiliğin sona ermesi, ölenin yakınlarının kişilik haklarının korunması, mirasbırakanın kişisel verilerine ilişkin unsurlar içeren dijital varlıkların akıbeti gibi konular etraflıca irdelenmiştir. Sonraki aşamada, dijital hizmet sağlayıcılarının kullanıcılarıyla yaptıkları sözleşmelerin niteliği ve bu sözleşmelerde yer alan intikale ilişkin hükümlerin geçerliliğine değinilmiştir. Mirasbırakanın geçerli bir ölüme bağlı tasarruf düzenlemediği hallerde, dijital varlıkların terekeye dahil olup olmayacağı, bu varlıklar üzerinde malvarlığı haklarından bahsedilip bahsedilemeyeceği, cevabını aradığımız önemli sorulardan bir diğeridir. Son aşamada ise dijital varlıkların eser veya eşya olarak nitelendirilebildikleri ölçüde TMK m. 653 ve FSEK m. 19 düzenlemelerinin kapsamına dahil olup olmayacakları değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Varlıklar, Malvarlığı, Tereke, Kişiliğin Korunması, Kullanıcı Sözleşmeleri, İnternet Platformları

ABSTRACT

Cryptocurrencies, e-books, domain names, social media accounts, photos, videos on digital platforms, and writings on digital media have become a crucial part of our lives. Since, under Turkish law, there is no specific guidance regarding the inheritance of digital assets, it is legitimate to ask about the legal aspects of the transmission of digital assets upon death. In order to better understand the complexity of the problem, we will discuss digital inheritance and post-mortem privacy from different legal perspectives, and try to offer practical and innovative solutions to some of the most vexing issues in the field. First, we will study end of personality rights, post-mortem privacy, and the protection of the rights of a deceased person's near relatives. Second, we will focus on the legal nature of contracts for the supply of digital content as well as their validity and legal effects under the rules applicable to them. We will also examine whether digital assets can be received as part of an inheritance, especially when there is no valid testament expressing the decedent's will. Finally, to the extent that they can be deemed a piece of art or property, we will study digital assets within the scope of article 653 of

the Turkish Civil Code and article 19 of the Turkish Code on Intellectual and Artistic Works.

Keywords: Digital Assets, Property, Protection of Personality, User Agreements, Internet Platforms

İPTAL EDİLEN YABANCI HAKEM KARARLARININ TENFİZİ

ENFORCEMENT OF ANNULLED FOREIGN ARBITRAL AWARDS

Prof. Dr. Mustafa Serdar ÖZBEK *

ÖZ

İptal edilen hakem kararlarının tenfizi meselesi farklı ülkelerin hukuk sistemlerinde farklı şekilde ele alınmıştır. Tahkim yerinde iptal edilen yabancı hakem kararları, Amerika Birleşik Devletleri, Fransa ve Avusturya gibi bazı yargı sistemlerinde tenfiz edilmektedir. 10 Haziran 1958 tarihli New York Sözleşmesinin X. Maddesine göre tahkim yargılamasının tarafları, Sözleşmeye taraf olan diğer devletlerde verilen yabancı hakem kararlarının tenfizini sözleşmeye taraf olan bir devlette isteyebilir. Hakem kararı taraflar için henüz bağlayıcı olmamış veya verildiği ülke hukuku yahut tâbi olduğu hukuk bakımından yetkili bir mercii tarafından iptal edilmiş veya icrası ertelenmişse, hakem kararının tanınması veya tenfizi reddedilebilir (New York Sözleşmesi m. V, 1, e). Bu hükme göre tenfiz mahkemesi, tahkim yerinde iptal davası başarılı dahi olsa, hakem kararının tenfizine karar vermekte takdir yetkisine sahiptir. Benzer şekilde Türk Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanununun 62. maddesinin 1. fıkrasının h bendine göre, hakem kararı tâbi olduğu veya verildiği ülke hukuku hükümlerine veya tâbi olduğu usûle göre kesinleşmemiş yahut icra kabiliyeti veya bağlayıcılık kazanmamış veya verildiği yerin yetkili mercii tarafından iptal edilmiş ise, yabancı hakem kararının Türki-

Makalenin Geliş Tarihi : 08/02/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 29/04/2021

* Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi (Medeni Usûl, İcra ve İflâs Hukuku Anabilim Dalı Başkanı) (Kayseri Ticaret Odası Tahkim Divanı Başkan Yardımcısı)

e-mail: mozbek77@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9609-8756>

ye'de tanınması veya tenfizi talebi tenfiz mahkemesince reddedilir. New York Sözleşmesi m. V, 1, e hükmü, tahkim yeri veya hakem kararının hukukuna tâbi olduğu ülke dışında bir ülke mahkemesince iptal edilen hakem kararının tenfizine engel değildir.

Anahtar Kelimeler: Tahkim, Tahkim Yeri, Yabancı Hakem Kararı, İptal Edilen Hakem Kararı, Tenfiz, New York Sözleşmesi.

ABSTRACT

The question of enforcement of annulled foreign arbitral awards have handled differently in different countries' law systems. Foreign awards annulled at the place of arbitration have been enforced in some jurisdictions such as the United States of America, France and Austria. According to article X of the New York Convention of 10 June 1958, the parties of an arbitration proceeding can claim in a Contracting State to enforce of the foreign arbitral award in all the other Contracting States of the Convention. Recognition and enforcement of the award may be refused if the award has not yet become binding on the parties, or has been set aside or suspended by a competent authority of the country in which, or under the law of which, that award was made (Article V, paragraph 1, e of the New York Convention). According to this provision the enforcing court has discretion to enforce the award despite the fact that it was successfully challenged at the place of arbitration. Similarly, according to the provision of article 62, paragraph 1, h of the Turkish Code on Private International Law and International Practice, if the award has not yet become final or binding on the parties, or has been set aside by a competent authority of the State, or pursuant to the law of the State where it has been rendered, the recognition and enforcement request of a foreign award in Turkey is refused by the enforcing court. The provision article V, paragraph 1, e of the New York Convention does not prevent enforcement of any annulment of the award by the judge of a State other than that of the seat of arbitration or pursuant to the law of the State where the award has been rendered.

Keywords: Arbitration, The Seat of Arbitration, Foreign Arbitral Award, Annulled Award, Enforcement, New York Convention.

MİRASIN REDDİ VE REDDİN İPTALİ
DENIAL OF INHERITANCE AND
ANNULMENT OF DENIAL

Dr. Ahmet Cahit İYİLİKLİ*
Av. Feyza İYİLİKLİ**

ÖZ

Miras, kişilerin iradesine bakılmaksızın niza ve fasılaya mahal verilmeden doğrudan ve kül halinde intikal sağlayan bir kazanım sebebidir. Ancak, mirasın kazanılması mutlak ve rücusu mümkün olmayan bir hukuki olay değildir. Mirasçılar hiçbir gerekçe göstermeksizin kanun gereği iktisap ettikleri mirası ret etme hakkını haizdir. Zira Türk miras hukukuna göre murisin borçlarından şahsi malvarlığı ile sorumluluk söz konusu olduğundan, terekenin borca batık olmasından mütevellit mirasçı için telafisi ağır sonuçlar ile sosyal ve ticari hayatının mahvına sebep olmaması ya da manevi yahut psikolojik saikleri düşünerek normatif bir pozitif düzenleme yoluna gitmiştir. Kaldı ki hiç kimse iradesi dışında hak ve borçlara ehil olamayacaktır. Dolayısıyla Türk hukukunda miras cebri olmadığı için mirasçı her halükarda murisin terekesine varis değildir. Ancak, Kanun bahşettiği bu hakkı, muradına aykırı kullanılması ihtimaline binaen borçlu mirasçı ile alacaklı arasındaki hak ve menfaat dengelenmesi ile silahların eşitliğini sağlamak için alacaklıyı da tamamen savunmasız bırakmamak adına mirasın reddinin iptali imkanı bahşedilmiştir. Bu bağlamda, alacaklı,

Makalenin Geliş Tarihi : 24/01/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 29/04/2021

* Büyükçekmece Asliye Hukuk Hakimi

e-mail: aciyilikli@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8858-2580>

** Avukat

e-mail: fyz_i@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7540-0576>

mirasçının kötü niyetli olarak mirası reddetmesine karşılık mirası red beyanından itibaren altı (6) ay içinde reddin iptalini isteyebilecektir. Kanun'da mirasın reddinin mahkeme özel siciline tescili öngörülmesine rağmen uygulamada mirasın reddi için bir sicilin bulunmaması, davanın tek taraflı beyanla kullanılması ve taraflara mahsus olmasından dolayı mirası red beyanı aleniyet zemininden yoksundur. Bu sebeple üçüncü kişi alacaklıların, mirasın reddine muttali olup, vukufiyet kazanması çok güç bir ihtimal olduğundan, alacaklıların altı (6) aylık hak düşürücü süreyi kaçırmaması tüm haklarını yitirmesine sebep olmayıp, aynı amaca matuf diğer kanuni düzenlemelerden faydalanarak mirası ret beyanının iptalini sağlayabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Miras, Külli halefiyet, Mirasın reddi, Mirasın reddinin iptali

ABSTRACT

Inheritance, regardless of the will of the people, is a cause of acquisition that provides direct and ash transfer without any conflict or interruption. However, the acquisition of the inheritance is not an absolute and irrevocable legal event, it has granted the inheritors the right to refuse this inheritance directly. Because, according to the Turkish inheritance law, the debts of the inheritor are liable with his personal assets, the inheritor has been in debt with heavy compensation for the inheritor, not causing the destruction in his social and commercial life, or considering the moral and psychological motives, he has adopted a normative positive regulation. Therefore, since there is no inheritance force in Turkish law, the heir is not inherited to the inheritance in any case. However, due to the violation of this right granted by the Law, the right benefit interest is balanced with the interest between the debtor and the creditor and the creditor has been given the opportunity to cancel the denial of the inheritance in order not to leave the creditor completely vulnerable. The inheritor's rejection of the malicious inheritance will be able to request the cancellation of the refusal within 6 months of the inheritance rejection declaration. Although the law stipulates the registration of the denial of the inheritance to the population registry, there is no registry for the denial of the inheritance in practice, and the

case is reserved for the parties, the rejection of the inheritance becomes public and the third party creditors will be consent to the denial of the inheritance and since it is very difficult for the creditors to gain knowledge of the special arrangement, Missing the grace period will not cause the loss of all his rights, and will be able to cancel the inheritance refusal declaration of the heir by making use of other legal regulations for the same purpose.

Keywords: Heritage, Complete succession, Denial Of inheritance, Cancellation of denial of inheritance

**KIYMETLİ EVRAK HUKUKU'NDA YENİ BİR ÖNERİ:
ELEKTRONİK ÇEK. ALMAN ELEKTRONİK
KIYMETLİ EVRAK KANUNU TASARISI (EWPG-E)
IŞIĞINDA BİR İNCELEME**

***A NEW PROPOSAL IN NEGOTIABLE INSTRUMENTS LAW:
ELECTRONIC CHECK. AN ANALYSIS IN THE LIGHT OF
GERMAN NEGOTIABLE INSTRUMENTS DRAFT LAW***

Dr. Öğr. Üyesi Murat Can ATAKAN*

ÖZ

Ülkemizde yaygın olarak kullanılan ve her ne kadar kanun koyucu tarafından bir ödeme aracı olarak tasarlanırsa da adeta bir “kredi aracı olarak” tedavül gören çek, teknolojinin gelişmesi ve ticaretin hızlanmasıyla birlikte ihtiyaçlara cevap veremez hale gelmiştir. İleri düzenlenme tarihli çekler başta olmak üzere, çekin keşide edilmesi, saklanması, devri ve çekten cayma gibi konularda birçok problem yaşanmaktadır. Söz konusu problemlerin tamamının tek bir dokunuşla düzeleceğini beklemek gerçekçi olmasa da elektronik çeklerin hayatımıza girmesi, çözüme yönelik atılacak önemli adımların başında gelecektir. Nitekim ülkemizde de bu alanda önemli gelişmeler yaşanmış ve Ticaret Bakanlığı tarafından “Elektronik Çek ve Bono Kanunu Taslağı” hazırlanmıştır.

Alman Maliye Bakanlığı (*Das Bundesministerium für Finanzen - BMF*) ve Adalet ve Tüketicinin Korunması Bakanlığı (*Das Bundesministerium der Justiz und für Verbraucherschutz*) da kambiyo senetlerini modernleştirmek ve hükümetin ticaret alanındaki stratejileriyle uyumlu olarak blockchain teknolojisine ticari hayat içerisinde yer vermek amacıyla, 11/08/2020 tarihinde Alman Elektronik Kıymetli

Makalenin Geliş Tarihi : 04/03/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 29/04/2021

* Altınbaş Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Ticaret Hukuku ABD Öğretim Üyesi
e-mail: murat.atakan@altinbas.edu.tr (mcanatakan@gmail.com)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0238-2458>

Evrak Kanunu Taslağı'nı (eWpG-E) hazırlamış, söz konusu taslak 16/12/2020 tarihinde son şeklini alarak Alman Hükümeti'nin kanun tasarısı olarak meclise sunulmuştur. Bu tasarıyla birlikte, güvenli, şeffaf, işlevsel, denetim kabiliyeti ve işlevselliği yüksek, ayrıca yatırımcıları koruyan ve finans alanındaki yeniliklere uyum sağlayan bir düzenlemenin hayata geçirilmesi amaçlanmıştır.

Çalışmamızda öncelikle Alman Maliye Bakanlığı'nın kanun tasarısı değerlendirilmiş, ardından da Türk Hukuku'nun temel prensipleri ışığında bir model önerisinde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Elektronik Çek, Elektronik Çekin Unsurları, Elektronik Çek Keşide Etme, Elektronik Çekte Ödeme, Elektronik Çekte Cayma

ABSTRACT

Check, which is widely used in our country and although designed as a payment instrument by the legislator, has circulated as a "credit instrument", and with the development of technology and the acceleration of trade, it has become unable to meet the needs. Many problems are encountered in issues such as drawing, keeping, transferring and withdrawal of checks, especially checks with postdates checks. Although it is not realistic to expect that all these problems will be solved with a single touch, the introduction of electronic checks in our lives will be one of the most important steps to be taken towards a solution. As a matter of fact, important developments have been experienced in this field in our country, and the "Electronic Check and Bills Law" has been prepared by the Ministry of Trade.

The German Ministry of Finance (*Das Bundesministerium für Finanzen - BMF*) also prepared the German Negotiable Instruments Draft Law (eWpG-E) on 11/08/2020 in order to modernize the bills of exchange and to include blockchain technology in business in line with the government's strategies in the field of trade. This draft was finalized on 16/12/2020 and presented to the parliament as a draft law of the German Government. With this draft, it is aimed to implement a regulation that is safe, transparent, functional, has high supervisory

capability and functionality, and also protects investors and adapts to innovations in the field of finance.

In our study, first of all, the draft law of the German Ministry of Finance was evaluated and then a concrete proposal was made in the light of the basic principles of Turkish Law.

Keywords: Electronic Check, Electronic Check Elements, Draw an Electronic Check, Electronic Check Payment, Electronic Check Withdrawal

HAYVAN BULUNDURANIN SORUMLULUĞU

RESPONSIBILITY OF ANİMAL KEEPER

Mesude ALTUNEL*

ÖZ

Bu alışmada, hukuki sorumluluğun trleri ve kusursuz sorumluluk hallerine genel olarak değinildikten sonra; 6098 sayılı TBK’da (m.67-68) “zen sorumluluğu” kapsamında düzenlenen “hayvan bulunduranın sorumluluğu” konusu; emsal yargı içtihatlarına da yer verilerek irdelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Türk Borçlar Kanunu (TBK) madde 67-68, hayvan, hayvan bulunduran, hayvan bulunduranın sorumluluğu

ABSTRACT

In this study, firstly, types of legal liability and the stuations of flawlessly responsibility are defined. And than, the responsibility of animal keper in Turkish Obligation Code is discussed and judicial decisions given place.

Keywords: Turkish Obligation Code (TOC) Art. 67-68, animal, animal keeper, responsibility of animal keeper

Makalenin Geliş Tarihi : 03/07/2018

Makalenin Kabul Tarihi : 29/04/2021

* İştanbul 10. Tketicici Mahkemesi Hkimi

e-mail: mesudealtunel@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2211-1559>

**İLAÇLARDA TEST VERİLERİNİN
KORUNMASI VE VERİ İMTİYAZI**
*TEST DATA PROTECTION AND
DATA EXCLUSIVITY IN PHARMACEUTICALS*

Hakan KOÇAK*

ÖZ

Bir ilacın piyasaya sürülebilmesi için ruhsat alınması zorunludur. Ruhsat başvurusunda, ilacın farmasötik açıdan etkinliğinin ve güvenliğinin ispat edilmesi gerekmektedir. Bu kapsamda, ilaç klinik öncesi ve klinik araştırma aşamalarında test edilmektedir. Söz konusu klinik öncesi ve klinik araştırmalar sürecinde elde edilen ve ruhsat almak için gereken verilere koruma sağlanması birçok uluslararası anlaşmada ve ulusal düzenlemede öngörülmektedir. Test verilerine sağlanan korumanın türü, kapsamı ve niteliği, orijinal ilaç üreticilerinin ar-ge yatırımlarını, jenerik ilaç üreticilerinin pazara giriş imkânlarını, ilaç fiyatlarına etkisi nedeniyle kişilerin ilaçlara erişim hakkını, klinik araştırma sürecindeki etik konuları yakından ilgilendirmektedir.

Bu makalede, ilaçlarda test verilerinin korunması konusu incelenmektedir. Test verilerinin kapsamı, bu verilere sağlanan korumanın türü, hukuki niteliği, şartları ve sınırları açıklanmaktadır. Ayrıca, test verilerinin korunmasına ilişkin uygulamalar değerlendirilmekte ve çeşitli önerilerde bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Veri Koruması, Veri İmtiyazı, Klinik Araştırmalar, Kısaltılmış Ruhsat Başvurusu, Masraf Paylaşım Modelleri.

Makalenin Geliş Tarihi : 30/12/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 29/04/2021

* Araştırma Görevlisi, Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Hukuk Fakültesi
Ticaret Hukuku Anabilim Dalı.

e-mail: hakan.kocak@asbu.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9591-028X>

ABSTRACT

Before a pharmaceutical product is supplied to the market, original pharmaceutical manufacturers have to obtain an approval of the competent authority. In the approval process, pharmaceutical efficacy and safety of the product are required to be proved. Therefore, the product is controlled both pre-clinical tests and clinical trials stages. Providing protection to the data which is acquired in pre-clinical tests and clinical trials and required to submit to the competent authority is stipulated in a number of international agreements and accepted by most countries. The types, scope and nature of test data protection are closely related with the R&D investments of original drug manufacturers, the possibilities of generic drugs to enter the market, the rights to access to medicines and ethical issues in the clinical trials process.

This article subjects the test data protection relating to pharmaceutical products. In this regard, the types, scope, nature and exceptions of the protection are explained. Besides, practices of test data protection are assessed and solutions suggested for the problems in practice.

Keywords: Test Data Protection, Data Exclusivity, Clinical Trials, Abridged Approval Application, Cost Sharing Models.

**MİLLİ PARK ALANLARININ ÖZEL MÜLKİYET
ŞEKLİNDE KAZANILIP KAZANILMAYACAĞININ
YARGI KARARLARI IŞIĞINDA DEĞERLENDİRİLMESİ**
*THE EVALUATION OF WHICH NATIONAL PARK AREAS
WILL BE ACQUIRED AS PRIVATE OWNERSHIP IN THE
LIGHT OF JUDICIAL DECISIONS*

Süleyman SAPANOĞLU*

ÖZ

Ülke topraklarının büyük bölümünü, orman sahaları ve 6831 sayılı Orman Kanununun 4. maddesinde hüküm altına alınan orman türlerinden olan milli park sahalarından oluşmaktadır. Milli parklar, doğal ve kültürel kaynaklara ve değerlere, koruma, dinlenme ve turizm alanlarına sahip tabiat parçalarıdır. Hukuki durumları itibari ile Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki kamu mallarındandır. Önemleri nedeniyle, Milli Parklar, 6831 sayılı Orman Kanunu, 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu ve 4533 sayılı Gelibolu Yarımadası Tarihi Milli Parklar Kanununda düzenlenmişlerdir.

Milli Parklar, gelecek nesillere bırakılacak vazgeçilmez kültürel değerler ve doğal kaynakları içinde barındıran yerlerdir. 6831 sayılı Kanununun 3. maddesinde, buldukları mevki, vaziyet, haiz oldukları hususiyet menfaat, sıhhat, selametine yarayacak veya tarihi, bedii veya turistik kıymeti bakımından muhafazası gereken, gerek Devletin ve gerek eşhasın hususi mülkiyetinde bulunan yerlerin orman rejimine alınmasına Cumhurbaşkanlığınca karar verilir. Aynı Kanununun 25. maddesinde; Orman Genel Müdürlüğü, mevki ve özelliği dolayısı ile lüzum göreceği ormanları ve orman rejimine giren sahaları; bilim ve

Makalenin Geliş Tarihi : 22/10/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 29/04/2021

* Yargıtay 8. Hukuk Dairesi Onursal Başkanı
e-mail: ssapanoglu@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/000-0001-5488-0072>

fennin istifadesine tahsis etmek, tabiatı muhafaza etmek, yurdun güzelliğini sağlamak toplumun çeşitli spor ve dinlenme ihtiyaçlarını karşılamak, turistik hareketlere imkan vermek maksadı ile milli parklar, tabiat parkları, tabiat anıtları, tabiat koruma sahaları ve orman mesire yerleri olarak ayırır, düzenler, yönetir ve gerektiğinde işleteceği hüküm altına alınmıştır. Anılan maddede geçen bu yerlerin tümü, kamu malı olan ormanlık sahalardır. İşte, çalışmamızda, kamu malı olan milli parkların tapu, olağanüstü zamanaşımı yoluyla kazanılamayacakları ve özel mülkiyet şeklinde tapu kütüğüne tescil edilemeyecekleri, bu zamana kadar sürü gelen yargı kararları ışığında değerlendirilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Milli, Parklar, Özel, Mülkiyet, Kazanma, Tapu, Sicili, Tescil, Yargı, Kararı, Işık, Değerlendirme

ABSTRACT

The majority of the country's land consists of forest areas and national park areas, which are among the forest types enshrined in Article 4 of the Forest Law No. 6831. National parks are natural parts with natural and cultural resources and values, protection, recreation and tourism areas. It is one of the public property under the jurisdiction and disposal of the State (state-owned public property) by its legal status. Due to their importance, National Parks are regulated in the Forest Law No. 6831, the National Parks Law No. 2873 and the Gallipoli Peninsula Historical National Parks Law No. 4533.

National Parks are places that contain indispensable cultural values and natural resources that will be left to future generations. According to Article 3 of the Law No. 6831, the Presidency decides to include the places that are owned by the State and the private ownership of the State and the landlords, which will serve for their location, situation, their special interests, health and safety, or have to be preserved in terms of their historical, physical or touristic value. In article 25 of the same Law; General Directorate of Forestry, due to its location and characteristics, forests and areas that subjugate the forest regime; It separates, organizes and manages national parks, natural parks, natural monuments, nature conservation areas and forest recreation areas in order to allocate it to the benefit of science and

scientific, to preserve the nature, to ensure the beauty of the country, to meet the various sports and recreational needs of the society, to allow touristic activities and it will operate when necessary. All of these places mentioned in the aforementioned article are forest areas that are public property. In this study, it is tried to be evaluated in the light of the judicial decisions that have come so far that national parks that are public property cannot be acquired through title deeds, extraordinary statute of limitations and cannot be registered in the land registry as private property.

Keywords: National Parks, Private Ownership, Acquisition, Land Registry, Registration, Judicial Decisions, Light, Evaluation

**TÜRK TİCARET KANUNU KAPSAMINDA
SERMAYE ŞİRKETLERİNİN BİRLEŞMESİ**
*MERGER OF CAPITAL COMPANIES UNDER
THE TURKISH COMMERCIAL CODE*

Ufuk ÜNLÜ*

ÖZ

Hızla değişen ticari yaşamda şirket birleşmeleri; nedenleri, avantajları ve sağlanan kolaylıklar açısından oldukça önemli bir hale gelmiş ve sıklıkla başvurulanan bir usul olmuştur. Bu kapsamda birleşmeler sadece şirketler açısından değil, şirket yöneticileri, pay sahipleri, alacaklılar, borçlular ve şirket çalışanları üzerinde etki oluşturmaktadır. Birleşme sonrası pazar payı büyümekte, rekabet avantajı sağlanmakta ve maliyetler azalmaktadır. Bu ve benzeri faydaların sağlanmak istendiği birleşmeler açısından, birleşme nedenlerinin, birleşmeye ilişkin teknik detayların ve 6102 sayılı Kanun'un sağladığı birleşme kolaylıklarının bilinmesinde fayda mülahaza edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sermaye Şirketi, Birleşme, Ölçek Ekonomisi, Rekabet, Sinerji.

ABSTRACT

In a rapidly changing commercial life, company mergers have become very important in terms of their reasons, advantages and amenities provided and have been a procedure that is often referenced. In this context, mergers have an impact not only on companies, but also on company managers, shareholders, creditors, debtors and employees of the company. After the merger, Sunday share grows,

Makalenin Geliş Tarihi : 27/11/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 29/04/2021

* Cumhurbaşkanlığı Denetçisi (E. Başbakanlık Başmüfettişi).

e-mail: ufuk1984@hotmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2547-7609>

competitive advantage is achieved and costs are reduced. In terms of mergers in which these and similar benefits are intended to be provided, it is useful to know the reasons for mergers, the technical details of mergers and the ease of mergers provided by law 6102.

Keywords: Capital Company, Mergers, Economies Of Scale, Competition, Synergy.

TÜRK MEVZUATINDA MESLEK HASTALIĞI KAVRAMI VE TESPİTİ DAVALARI

THE CONCEPT OF OCCUPATIONAL DISEASE AND ITS DECLARATORY LAWSUIT IN TURKISH LEGISLATION

Halil ÖZDEMİR*

ÖZ

Meslek hastalığı, mesleki bir faaliyetin yürütümü sırasında risk faktörlerine maruz kalınması sonucu olarak meydana gelen hastalıklardır. Meslek hastalığı nedeniyle sosyal sigorta yardımlarının yapılabilmesi için öncelikle hastalığın Kurumca meslek hastalığı olduğunun kabulüne bağlıdır. Meslek hastalığı, Kurumun sağlık kuruluşlarında yapılan tetkikler sonucu Kurumun Sağlık Kurulu tarafından belirlenir. İtiraz halinde Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulunca inceleme yapılır.

Meslek hastalığı sayılabilmesi için, meydana gelen hastalığın görülen işle uygun illiyet bağı içinde bulunması, hastalığın yönetmelikte belirlenen meslek hastalıkları listesinde yer alması ve işçinin eski işinden fiilen ayrılmasıyla hastalığın meydana çıkması arasında bu hastalık için Kurum tarafından çıkarılacak yönetmelikte belirtilen süreden daha uzun bir zamanın geçmemiş olması şarttır.

Meslek hastalığı olgusu kurumca kabul edilmezse, sigortalının dava yoluyla meslek hastalığına maruz kaldığını tespit ettirmesi mümkündür.

Bu yazıda meslek hastalığı kavramı, unsurları, idari aşamada inceleme aşamaları ve dava yolu ile tespit davası açılabilmesi koşulları

Makalenin Geliş Tarihi : 09/01/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 29/04/2021

* Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi
e-mail: hozdemir45@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9669-6107>

üzerinde durulacaktır. Ayrıca bulaşıcı hastalıkların (coronavirüs gibi) meslek hastalığı sayılabilmesi konusuna da değinilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal güvenlik, Meslek hastalığı, meslek hastalıkları listesi, meslek hastalığının bildirim süresi ve soruşturulması, Yüksek Sağlık Kurulu, yükümlülük süresi, tespit davası, coronavirüs.

ABSTRACT

Occupational diseases are diseases that occur as a result of exposure to risk factors during the performance of a professional activity. In order to be able to provide social security benefits due to occupational disease, it depends primarily on the acceptance by the Institution that the disease is an occupational disease. Occupational disease is determined by the Institution's Health Board as a result of the examinations performed in the Institution's health institutions. In case of an objection, the Social Insurance High Health Council is examined.

In order to be regarded as an occupational disease, it is essential that the disease is in a causal relationship with the work seen, the disease is included in the occupational disease list specified in the regulation, and the time between the employee's actual departure from his / her previous job and the emergence of the disease does not exceed the period specified in the regulation to be issued by the Institution for this disease.

If the case of occupational disease is not accepted by the institution, it is possible for the insured (person) to determine that he / she has been exposed to occupational disease through lawsuit.

In this article, the concept of occupational disease, its elements, the examination stages at the administrative stage and the conditions for filing a declaratory lawsuit will be discussed. In addition, the issue of infectious diseases (such as coronavirus) can be considered as occupational diseases.

Keywords: Social security, Occupational disease, occupational diseases list, notification period and investigation of occupational disease, High Health Council, liability period, declaratory lawsuit, coronavirus.

İHTİYATİ HACZİN KESİN HACZE İŞTİRAKİ

PROVISIONAL ATTACHMENT PARTICIPATING IN FINAL LIEN

Gülseda ARSLAN GAGA*

ÖZ

İcra İflas Kanununun 257. maddesinde düzenlenen ihtiyati haciz, alacaklıya karşı borcunu ifa etmeyen borçlunun malvarlığına yönelmek ve alacaklının zararına neden olan davranışlarını engellemek amacıyla getirilmiş ve konusu para alacakları olan bir geçici hukuki korumadır.

Ancak borçlunun malvarlığı üzerinde rüçhan hakkı bulunmayan ihtiyati haciz sahibi alacaklının diğer alacaklılar karşısında durumunun ne olacağı hacze iştirak kuralları içerisinde çözümlenmelidir.

Bu çalışmada ihtiyati haciz alacaklısının kesin hacizlere iştiraki için geçerli olan koşullar değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İhtiyati haciz, Hacze iştirak

ABSTRACT

The provisional attachment, regulated in article 257 of the Execution and Bankruptcy Law, is a temporary legal protection that is enforced in order to turn to the assets of the debtor who does not perform his debt against the creditor and to prevent the behavior of the debtor that causes damage and is about pecuniary claim.

However, the situation of the creditor who has provisional attachment order and does not have priority over the assets of the

Makalenin Geliş Tarihi : 15/03/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 29/04/2021

* Yargıtay 15. Hukuk Dairesi Tetkik Hakimi
e-mail: arslanguleda@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5817-0967>

debtor, against other creditors should be resolved within the rules of participation in the attachment.

In this study, the conditions which are required for provisional attachment creditor to participate in final liens are evaluated.

Keywords: Provisional Attachment, Participation in the attachment,

**TEK TARAFLI ISRARLI TAKIP İLE İLGİLİ
CEZA HUKUKU KAPSAMINDA YENİDEN
DÜZENLEME YAPILMASININ GEREKLİLİĞİ**

***THE REQUIREMENT OF RE-REGULATION OF
STALKING WITHIN THE SCOPE OF CRIMINAL LAW***

Abdulhalik YILDIZ*

ÖZ

6284 Sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanuna İlişkin Uygulama Yönetmeliği'ne göre tek taraflı ısrarlı takip, aralarında aile bağı veya ilişki bulunup bulunmadığına bakılmaksızın, şiddet uygulayanın, şiddet mağduruna yönelik olarak, güvenliğinden endişe edecek şekilde fiziki veya psikolojik açıdan korku ve çaresizlik duygularına sebep olacak biçimde, içeriği ne olursa olsun fiili, sözlü, yazılı olarak ya da her türlü iletişim aracını kullanarak ve baskı altında tutacak her türlü tutum ve davranıştır. Türk Ceza Kanunu'nda (TCK) ayrıca suç olarak düzenlenmeyen bu eylemin bağımsız bir suç olarak düzenlenmesi gerektiği yönündeki görüş gündemi uzun süredir meşgul etmektedir. Hâlihazırda bu eylem, failin “sırf huzur ve sükûnu bozma amacıyla” hareket etmesi hâlinde TCK'nın 123. maddesinde öngörülen kişilerin huzur ve sükûnunu bozma suçunu oluşturmaktadır. Failde belirtilen özel kasıt bulunmadığında ise tek taraflı ısrarlı takip yaptırılmaz kalmakta ve bu durum toplum tarafından kabullenilmediği gibi suçun önlenmesinde de zafiyet oluşturmaktadır. Bu anlamda suç olarak düzenlenecek olan tek taraflı ısrarlı takibin daha geniş bir uygulama alanı bulabilmesi için manevi unsurun özel kasıt değil genel kasıt olarak belirlenmesi gereklidir. Söz konusu düzenlemenin, kişilerin

Makalenin Geliş Tarihi : 18/03/2021

Makalenin Kabul Tarihi : 29/04/2021

* Yargıtay Onursal Birinci Başkanvekili, Yargıtay Ceza Genel Kurulu Onursal Başkanı

e-mail: abdulhalikyildiz@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6290-0117>

huzur ve sükûnunu bozma suçu da revizyona tabi tutularak TCK'nın 123. maddesine dâhil edilmesi mümkündür. Ancak düzenleme ayrı bir maddede yapılacaksa, bu kez kişilerin huzur ve sükûnunu bozma suçunun hem suçun unsurları yönünden hem de yaptırım yönünden yeniden değerlendirilmesi gerekecektir.

Anahtar Kelimeler: Tek taraflı ısrarlı takip, şiddet, mağdur, kişilerin huzur ve sükûnunu bozma, özel kasıt

ABSTRACT

According to the Implementing Regulation Regarding The Protection Of Family And Prevention Of Violence Against Women Law Numbered 6284, stalking is all kinds of attitudes and behaviors of the perpetrator towards the victim of violence, by using any means of communication by the perpetrator, whatever the content, verbally, orally or written, and by pressing the victim close, leading to physical or psychological fear and helplessness for the victim of violence by causing the victim to feel insecure, regardless of the existence of family tie or relationship. The opinion that this act, which is not separately regulated as an offence in the Turkish Penal Code (TPC), should be regulated as an independent offence has occupied the agenda for long time. Currently, this action constitutes the offence of disturbing peace and tranquility of persons stipulated in Article 123 of the TPC, if the offender acts "just for the purpose of disturbing the peace and tranquility". However, stalking is not sanctioned when the offender does not have the specific intention concerned, and this situation does not receive *public acclaim* and creates a weakness in the prevention of crime. In this sense, in order for stalking, which is planned to be regulated as an offence, to find a wider area of application, the moral element of this act should not be determined as specific intention but general intent. It would be appropriate to include the planned regulation in article 123 of the TPC by revising the offence of disturbing peace and tranquility of persons. However, if the regulation is to be regulated in a separate article, the offence of disturbing peace and tranquility of persons will need to be re-evaluated both in terms of the elements of the offence and sanctions.

Keywords: Stalking, violence, victim, disturbing peace and tranquility of persons, specific intention